

Prasība, kas celta 2018. gada 1. martā – BNP Paribas/ECB**(Lieta T-150/18)**

(2018/C 161/69)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* BNP Paribas (Parīze, Francija) (pārstāvji: A. Gosset-Grainville, M. Trabucchi un P. Kupka, advokāti)*Atbildētāja:* Eiropas Centrālā banka**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- daļēji atcelt ECB 2017. gada 19. decembra Lēmuma Nr. ECB/SSM/2017 – R0MUWSFPU8MPRO8K5P83/248 9. pantu, ciktāl ar to ir uzdots samazināt neatsaucamās maksājumu saistības vienotajā noregulējuma fondā, valstu noregulējuma fondos, valstu noguldījumu garantiju sistēmās attiecībā uz pirmā līmeņa pašu kapitālu individuālā, subkonsolidētā vai konsolidētā līmenī, un it īpaši 9.1., 9.2. un 9.3. punktus;
- piespriest ECB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajam lēmumam neesot juridiska pamata, jo ECB esot izmantojusi savas prudenciālās uzraudzības pilnvaras, lai uzdotu veikt vispārēja rakstura pasākumu, kas ietilpst likumdevēja kompetencē, un esot pārsniegusi pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.), 4. panta 1. punkta f) apakšpunktu un 16. pantu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, jo ECB īstenotā Savienības tiesību interpretācija neatbilstot tās likumdevēja nodomam, atbilstoši kuram kredītiestādēm esot tiesības izmantot neatsaucamās maksājumu saistības, lai segtu savas saistības valstu noregulējuma fondos, vienotajā noregulējuma fondā un valstu noguldījumu garantiju sistēmās, un tādējādi atņemot attiecīgajiem noteikumiem to lietderīgo iedarbību. Turklāt ECB savu lēmumu esot balstījusi uz kļūdainu Eiropas tiesību normu un valsts transponējošo tiesību normu neatsaucamo maksājumu saistību jomā interpretāciju.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts samērīguma princips.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pieņemts, pieļaujot kļūdu vērtējumā, un ar to netiekot ievērots labas pārvaldības princips.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. februārī – Legutko un Poręba/Parlaments**(Lieta T-156/18)**

(2018/C 161/70)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki*Prasītāji:* Ryszard Antoni Legutko (Morawica, Polija), Tomasz Piotr Poręba (Mielec, Polija) (pārstāvis: M. Mataczyński, advokāts)*Atbildētājs:* Eiropas Parlaments